

Một người Nga chân chính 

LỜI CUỐI CÙNG CỦA CHÍNH TRỊ GIA ILYA YASHIN TẠI PHIÊN TÒA

Ngày 5 tháng 12 năm 2022, Tòa án quận Meschansky của Moskva đã tổ chức cuộc tranh luận tại phiên tòa xét xử chính trị gia đối lập Ilya Yashin, bị buộc tội tuyên truyền "tin giả" về quân đội Nga "với động cơ thù hận chính trị". Lý do khởi tố vụ án là livestream của Yashin hồi tháng Tư, nơi anh nói về vụ sát hại thường dân ở Bucha, Ukraina. Kiểm sát viên đề nghị mức án 9 năm tù cho chính trị gia và cấm sử dụng Internet trong 4 năm sau khi thụ án. Cuối phiên tòa, Yashin đã nói lời cuối cùng. Xin trân trọng giới thiệu cùng bạn đọc.

Kính thưa quý thính giả!

Phải thừa nhận rằng, cụm từ "lời cuối cùng của bị cáo" nghe rất buồn thảm. Như thể sau khi phát biểu trước tòa, tôi sẽ bị khâu miệng lại và sẽ bị cấm nói vĩnh viễn. Mọi người đều hiểu: nội dung của nó là như vậy. Tôi bị cách ly khỏi xã hội và bị giam trong tù vì người ta muốn tôi im lặng. Bởi vì tự bao giờ nghị viện của chúng ta không còn là nơi để tranh luận, còn hiện nay cả nước Nga phải im lặng đồng ý với bất kỳ hành động nào của chính quyền.

Nhưng tôi xin hứa: chừng nào còn sống, tôi sẽ không bao giờ chấp nhận điều đó. Nhiệm vụ của tôi là nói sự thật. Tôi đã nói sự thật trên các quảng trường thành phố, trên các đài truyền hình, trên các diễn đàn đại biểu. Tôi sẽ không từ bỏ sự thật ngay cả sau song sắt. Bởi, như một triết gia đã nói, "sự dối trá là tôn giáo của kẻ nô lệ, và chỉ có sự thật là thượng đế của con người tự do".

Trước hết, tôi muốn nói với tòa. Thưa quý tòa, tôi đánh giá cao việc tổ chức phiên tòa này. Các ngài đã tổ chức một phiên tòa công khai, mở cửa cho báo chí và khán giả, không ngăn cản tôi tự do phát biểu và luật sư của tôi làm việc. Và dường như các ngài không làm điều gì đặc biệt: các phiên tòa ở bất kỳ quốc gia bình thường nào đều phải diễn ra như vậy. Nhưng trong lĩnh vực tư pháp Nga bị bóp nghẹt, phiên tòa này xem ra có vẻ sống động. Và hãy tin tôi: tôi đánh giá cao điều đó.

Tôi xin nói thẳng với bà, thưa bà thẩm phán Oxana Ivanovna: bản thân bà đã gây ấn tượng đặc biệt. Tôi nhận thấy bà tỏ ra chú ý lắng nghe kiểm sát viên và người bào chữa, phản ứng trước lời nói của tôi... Đối với chính quyền, bà chỉ là một đỉnh ốc nhỏ trong guồng máy, phải ngoan ngoãn thực hiện chức năng của mình. Nhưng tôi nhìn thấy một con người sống động trước mặt tôi, người sẽ cởi áo quan tòa vào buổi chiều và đi mua sắm ở chính cửa hàng, nơi mẹ tôi mua pho mát. Và tôi không nghi ngờ rằng bà cũng bị giày vò bởi những vấn đề tương tự như tôi. Tôi tin tưởng rằng cũng như tôi, bà bị sốc bởi cuộc chiến tranh này, và xin bà hãy cầu nguyện để cơn ác mộng này sớm kết thúc.

Thưa bà Oxana Ivanovna, có một nguyên tắc mà tôi tuân thủ nhiều năm nay: hãy làm việc cần làm, bất chấp tất cả. Khi chiến sự xảy ra, tôi không một giây nghi ngờ điều mình cần làm. Tôi phải ở lại nước Nga, tôi phải nói to lên sự thật, và tôi phải ra sức ngăn chặn đổ máu. Thế xác tôi đau đớn khi nhận thấy bao nhiêu người đã chết trong cuộc chiến tranh này, bao nhiêu kẻ bị tàn tật và bao nhiêu gia đình mất nhà cửa. Điều này quả là không thể

dung tha. Và xin thề rằng tôi không hối tiếc bất cứ điều gì. Thà sống 10 năm trong tù còn hơn làm một người trung thực âm thầm đau khổ vì máu mà chính phủ của mình làm đổ. Tất nhiên, thưa bà, tôi không mong đợi phép màu ở đây. Bà biết rằng tôi vô tội - và tôi biết chế độ này gây áp lực cho bà như thế nào. Hiển nhiên là bà phải tuyên án. Nhưng tôi không có ác cảm với bà và không muốn điều xấu cho bà. Tuy nhiên, hãy cố gắng làm mọi thứ trong khả năng của mình để ngăn chặn sự bất công. Hãy nhớ rằng không chỉ số phận của cá nhân tôi phụ thuộc vào quyết định của bà – đây là bản án dành cho một bộ phận của xã hội chúng ta muốn sống hòa bình và văn minh. Cái bộ phận xã hội mà, có lẽ, chính bà cũng thuộc về, thưa Oxana Ivanovna.

Tranh thủ diễn đàn này, tôi cũng muốn nói đôi lời với tổng thống Nga Vladimir Putin - người chịu trách nhiệm về vụ thẩm sát này, người đã ký luật “kiểm duyệt quân sự” và vì ông ta mà tôi phải ngồi tù.

Thưa Vladimir Vladimirovich!

Nhìn vào hậu quả của cuộc chiến tàn khốc này, chắc ngài đã hiểu, ngày 24/2 ngài đã phạm một sai lầm khủng khiếp như thế nào. Quân đội của chúng ta không được chào đón bằng hoa. Chúng ta bị gọi là những kẻ trừng phạt và xâm lược. Tên ngài hiện đồng nghĩa với những từ “chết chóc” và “tàn phá”.

Ngài đã gây ra tai họa khủng khiếp cho nhân dân Ukraina, những người có lẽ sẽ không bao giờ tha thứ cho chúng ta. Nhưng suy cho cùng, chúng ta đang tiến hành cuộc chiến tranh không chỉ với người Ukraina, mà còn với đồng bào mình.

Ngài đẩy hàng vạn người Nga vào lò lửa chiến tranh, nhiều người trong số họ sẽ không bao giờ trở về nhà, đã biến thành tro bụi. Nhiều người bị tàn tật và hóa điên vì những gì họ đã chứng kiến và trải nghiệm. Đối với ngài, đây chỉ là thống kê thiệt hại, là những con số trong những cột số. Nhưng đối với nhiều gia đình, đó là nỗi đau mất chồng, mất cha và mất con không thể nguôi ngoai.

Ngài đang tước mất ngôi nhà của những người Nga.

Hàng vạn đồng bào của chúng ta đã rời bỏ Tổ quốc, vì họ không muốn giết người và bị giết. Mọi người đang chạy trốn ngài, thưa ngài tổng thống. Lẽ nào ngài không nhận thấy? Ngài làm suy yếu nền tảng an ninh kinh tế của chúng ta. Bằng cách chuyển ngành công nghiệp sang chính sách thời chiến, ngài đang quay ngược đất nước chúng ta. Xe tăng và súng đạn lại được ưu tiên, và thực tại của chúng ta lại là nghèo đói và lạm phát. Phải chăng ngài quên rằng một chính sách như vậy đã đưa đất nước chúng ta đến sụp đổ? Cho dù lời nói của tôi giống như tiếng vọng trên sa mạc, nhưng tôi kêu gọi ngài, thưa Vladimir Vladimirovich, chấm dứt ngay sự điên rồ này. Cần phải thừa nhận chính sách đối với Ukraina là sai lầm, rút quân khỏi lãnh thổ Ukraina và tiến tới một giải pháp ngoại giao cho cuộc xung đột.

Cuối cùng, tôi muốn gửi đôi lời tới những người đã theo dõi phiên tòa này, đã ủng hộ tôi suốt những tháng qua và đang nóng lòng chờ đợi phán quyết.

Thưa các bạn! Bất kể phán quyết nào của tòa án, bất kể bản án khắc nghiệt đến đâu, các bạn cũng không được nản lòng. Tôi hiểu các bạn lúc này khó khăn thế nào, dằn vặt thế nào trước cảm giác bất lực và vô vọng. Nhưng các bạn không được bỏ cuộc.

Xin đừng tuyệt vọng và đừng quên rằng đây là đất nước của chúng ta. Đất nước này xứng đáng để chúng ta đấu tranh vì nó. Hãy can đảm, đừng lùi bước trước cái ác và hãy

chiến đấu. Hãy đứng lên vì đường phố của mình, thành phố của mình. Và quan trọng nhất, đứng lên vì nhau. Chúng ta thuộc về số đông, chúng ta là một sức mạnh to lớn. Các bạn đừng lo lắng cho tôi. Xin hứa rằng tôi sẽ đứng vững trước mọi thử thách, tôi sẽ không phàn nàn và tôi sẽ đi qua con đường này một cách xứng đáng. Còn các bạn, hãy hứa rằng các bạn sẽ giữ vững tinh thần lạc quan và không bao giờ quên mỉm cười. Bởi vì kẻ thù sẽ chiến thắng đúng vào lúc chúng ta đánh mất khả năng tận hưởng cuộc sống. Hãy tin tôi, nước Nga sẽ tự do và hạnh phúc.

Trần Hậu dịch

